

A co my?

Všichni Marxovi a Leninovi následovníci byli „pochopitelně“ teoreticky i argumentačně horší než Marx a Lenin. Proto museli být „pochopitelně“ horší i v praktické politické práci a mnohdy i povahově. Nedostatek teorie a argumentů proto „pochopitelně“ museli nahradit mocenským vynucováním, lhostejno, zda správných závěrů Marxe a Lenina, nebo svých „pochopitelně“ špatných závěrů, dogmaticky, revizionisticky a oportunisticky Marxe a Lenina vykládajících, upravujících i popírajících. Tedy tím vším nesmyslným haraburdím (i nesmyslnými krutostmi a nespravedlnostmi), bez něhož se „pochopitelně“ Marx a Lenin mohli ještě obejít a bez čehož by tedy ani v naší společnosti nemohl vzniknout stalinismus, neostalinismus i revizionistický a oportunistický reformismus. A bez čehož by nezanikl socialismus jakožto systematicky a systémově měněný vývojový trend, poměrně stále více uznávaný stále se zvyšujícím počtem jeho uživatelů i aktivních tvůrců, svou podstatou dialekticky uvažujících komunistů (lhostejno, zda členů komunistické strany, sympatizantů, či vůči stranickosti indiferentních nebo dokonce opozičně zaměřených nestraníků, neuvědomujících si své dialektické, čili komunistické myšlení).

Jindřich Fajt